

Richterová, Julie

K historii parcely a domu čp. 568, Ovocný trh 17, Praha 1-Staré Město

Archaeologia historica. 1995, vol. 20, iss. [1], pp. 53-[64]

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/140122>

Access Date: 18. 12. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

K historii parcely a domu čp. 568, Ovocný trh 17, Praha 1-Staré Město

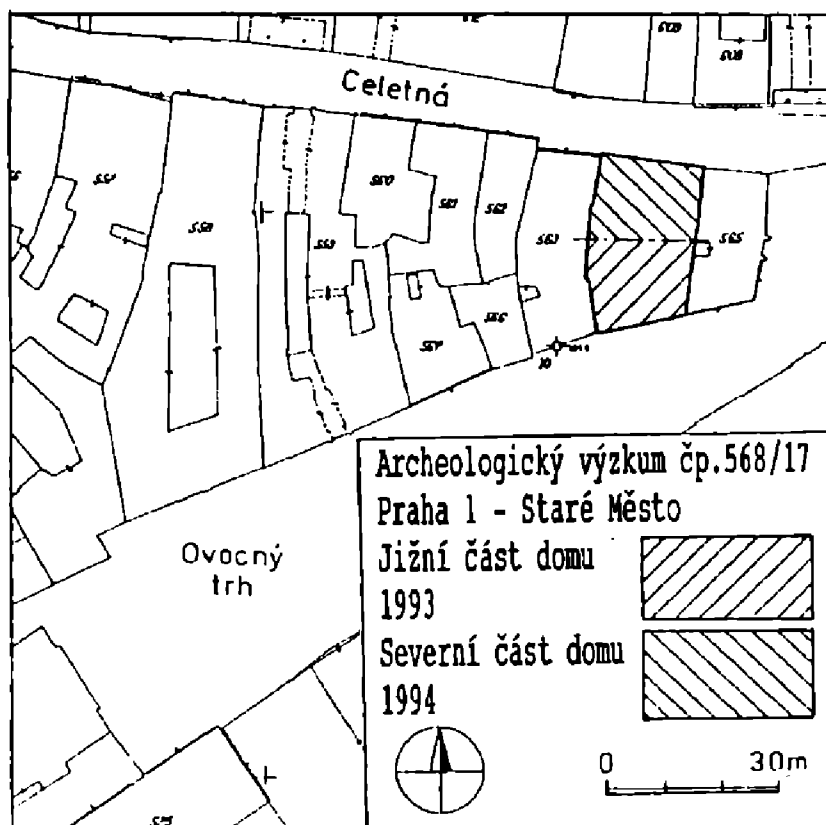
JULIE RICHTEROVÁ

Úvod. Okolnosti a postup výzkumu při rekonstrukci objektu, nálezové souvislosti

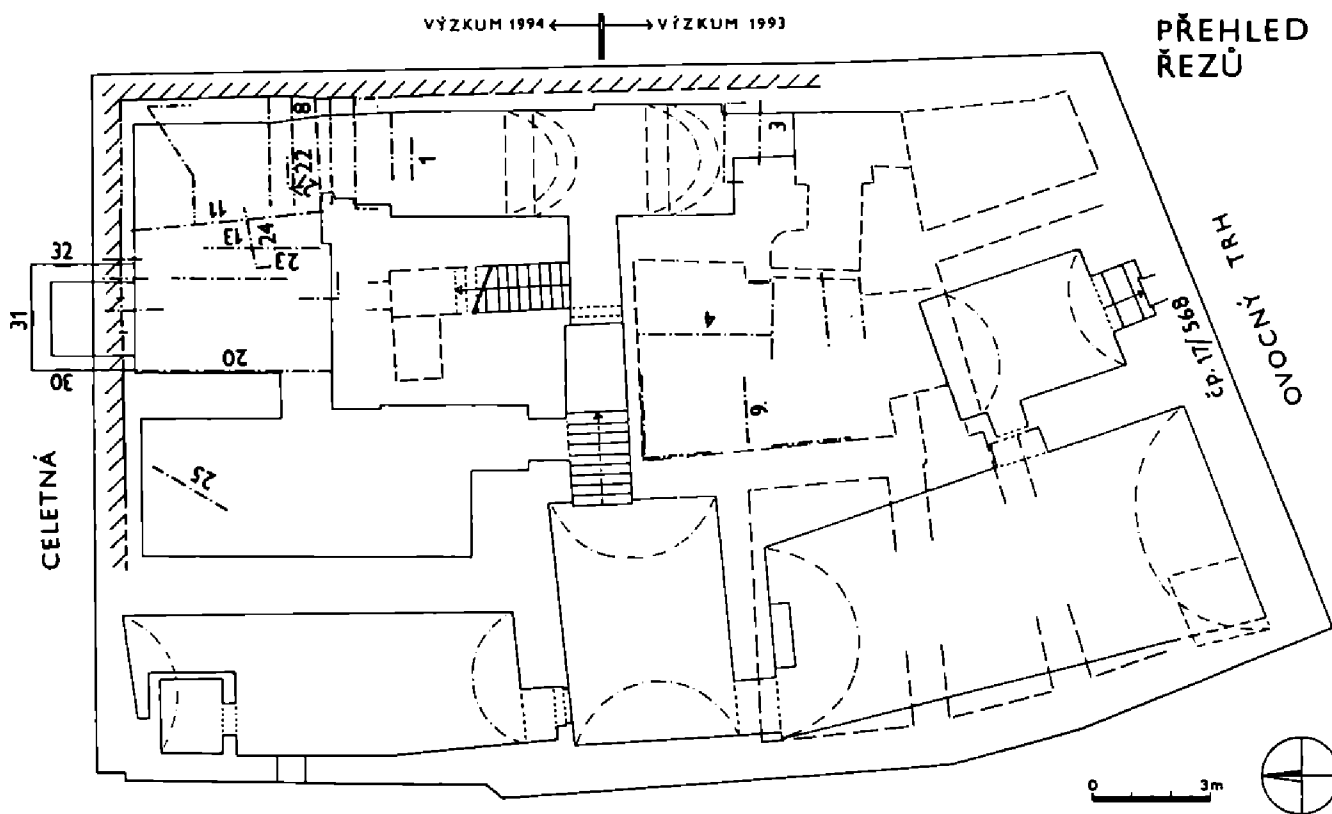
Dům čp. 568/17, jinak zvaný U zlatého lva, má dvojitý průčelí, do Celetné ulice i Ovocného trhu. Zaujímá předposlední místo v bloku domů vedle Černé Matky Boží. V r. 1993 byla zahájena rekonstrukce celého objektu s věrným a citlivým zachováním původní podoby v nadzemní partii, avšak s radikální přestavbou zbývajících volné podzemní části na vinárnu, hned v sousedství sklepů stávající restaurace. Nárok na formu ochrany archeologických památek byl prezentován ve stavebním povolení jako archeologický dohled, a přestože bylo později snahou dosáhnout změny situace ve prospěch plošného výzkumu, investor – soukromník trval na původních základních požadavcích. Po více variantách projektu, který se měnil několikrát během výstavby, byl vybrán způsob přestropení a postupného těžení zeminy v menších objemech s okamžitým vyzdíváním odkrytého prostoru. Část plochy v domě se ukázala být nepodsklepena na rozdíl od dosud používaných či zasypaných sklepů. Výzkum musel mít tedy specifický charakter vyplývající z technologie stavby. Provádělo ho MMP převážně formou archeologického dohledu s krátkodobými akcemi, v I. etapě r. 1993 (květen–říjen) a v II. etapě od prosince 1993 do počátku září 1994. Byla zvolena jediná možná metoda řezů a jen v mimořádných případech se podařilo realizovat plošný odkryv. Ve dvou sezónách byl zkoumán střední, resp. JV a poté SV díl domu, včetně uprostřed umístěného malého dvora (obr. 1).

Právě na dvorku byl získán ojedinělý vzorek stratigrafie i nadložního terénu s vrcholně středověkým materiálem a půdorys pece s řezem a souvrstvím již 13. století. Z velké části však byla situace narušena zbytky starých inženýrských sítí v neobvyklé četnosti na tak malém prostoru (zásyp č. 1, pecní vrstvy – č. 9–13, podložní štěrkopísek – 14; obr. 3). Vyhodnocení řezů, které byly realizovány v celkovém počtu 42, z toho 33 v severní „polovině“ domu, kde převažoval nepodsklepený terén, jejich relativně hustá skladba, nám dovolí rekonstruovat některé objekty a jiné lokalizovat (obr. 2).

Jeden z nejdůležitěj-

Obr. 1. Praha 1-Staré Město, Ovocný trh čp. 568/17. Poloha domu a výzkumu 1993 a 1994.

Obr. 2. Praha 1-Staré Město, Ovocný trh čp. 568/17. Přehled řezů při výzkumu 1993 a 1994.

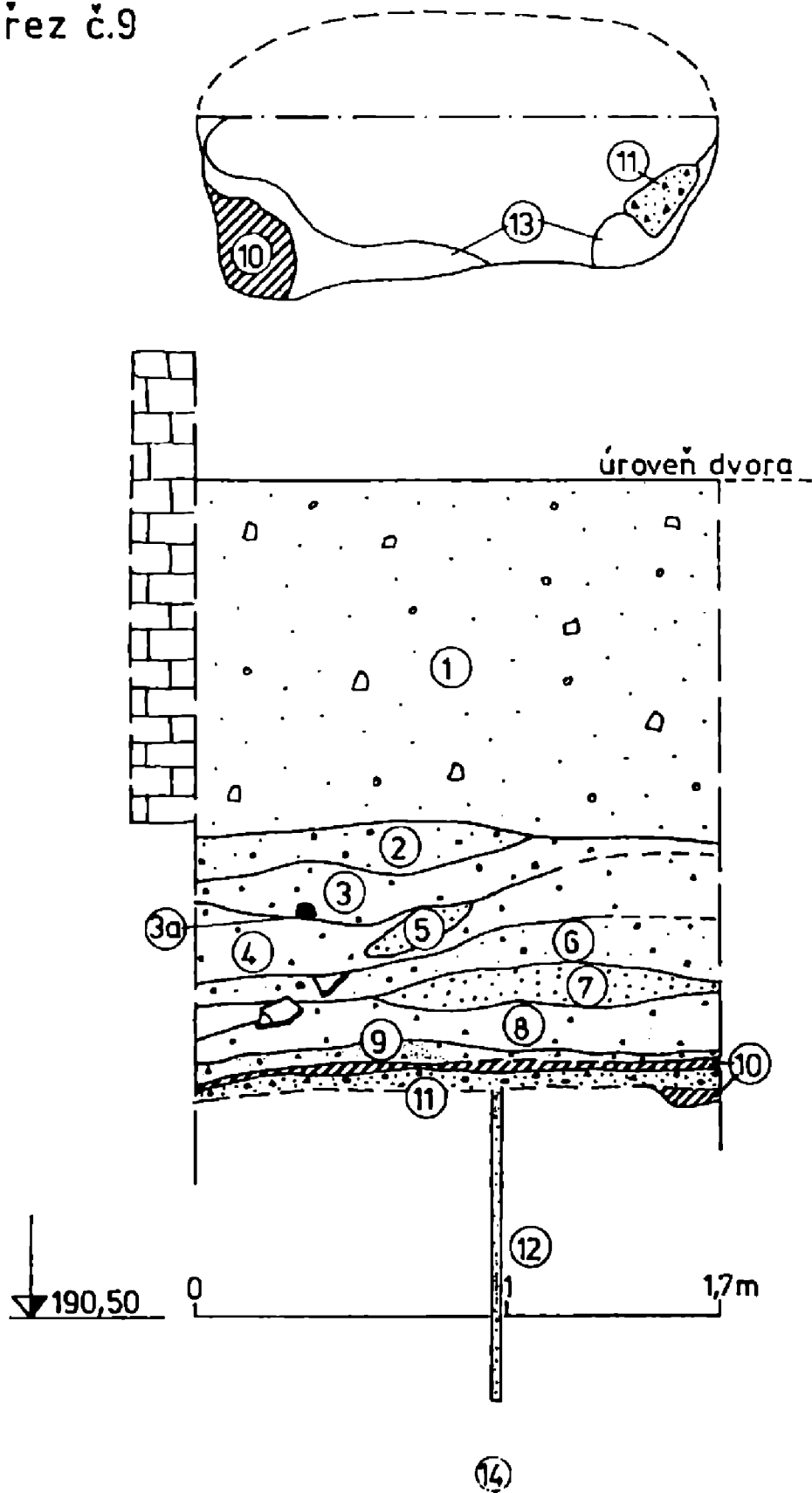
ších řezů z hlediska vývoje dispozice a situace celého objektu, získaný již pod traverzovým stropem, zachytil při východním okraji dvora ve střední části domu (na profilu č. 4 – výzkum 1993, probíhajícím ve směru S–J) poměrně příkrý sklon terénu až 20° od severu k jihu. Vysvětluje nám rozdíl v niveletách, dosažených v severní „polovině“ domu, který činí 1,25 m v nejstarším odpovídajícím horizontu (obr. 4). Nevylučuje však ani rozsáhlejší hlubší objekt.

Při JV okraji středové polohy domu byla odhalena studna, půdorysně ve fragmentu kruhové výseče z nepravidelných tesaných i ložených kamenů o síle 30 cm (jak nám ukazuje struktura zdiva na fotogrametrickém plánu), stavěná na hlínu. Vnější průměr měl rozměry 2,90 m, vnitřní 2,10 m. Zdokumentována byla v řezu (č. 3) i stěna studny s vnějším vkopem, do něhož se dostalo při prvotním hloubení několik zlomků nevýrazné keramiky snad z 2. pol. 13. století. Byla zasypána hliněným materiálem, a to patrně v období pozdního středověku.

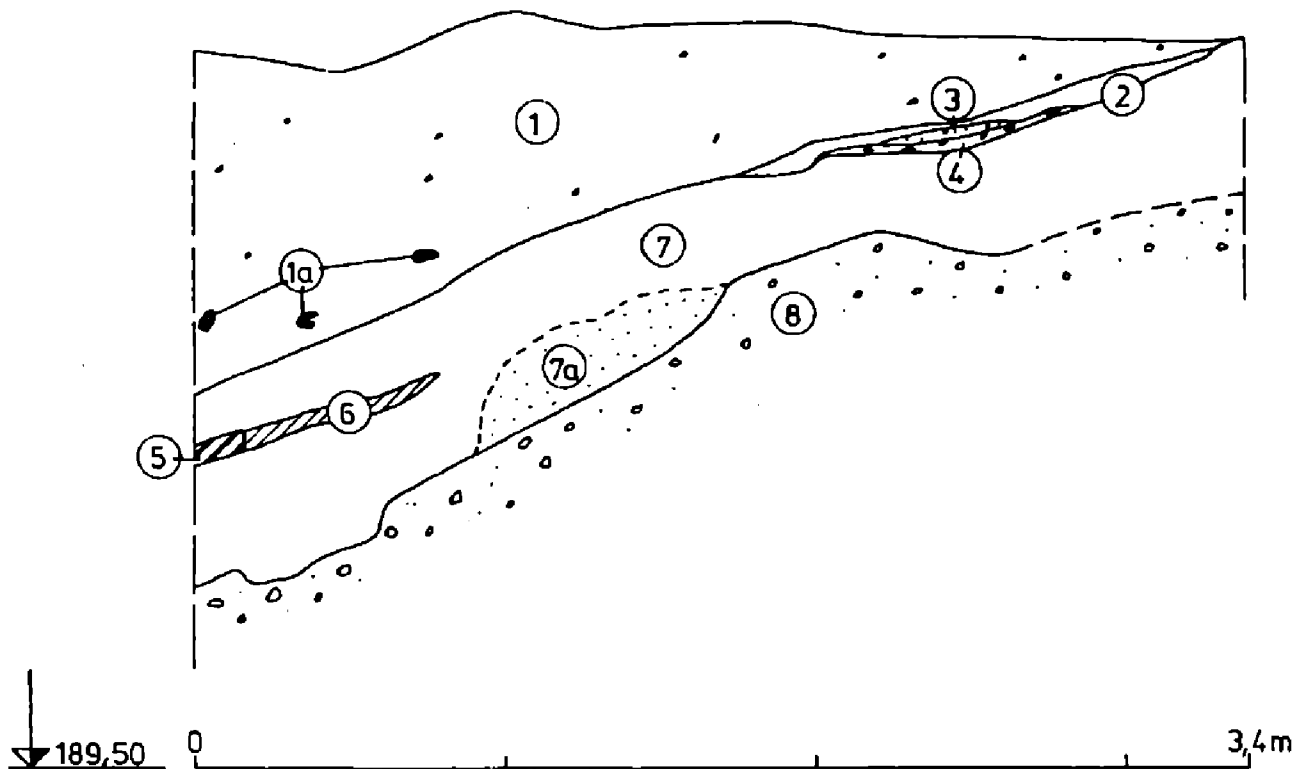
Druhá studna se objevila při samém vnitřním líci průčelní zdi do Celetné ulice, resp. zčásti musela zasahovat pod ní. Měla rozměry: vnější průměr = 2,15 m, vnitřní = 1,55 m a byla stavěná z kamene o síle 30 cm na hlínu. V řezu (č. 25) se výrazně zužovala ke dnu. Vlastního dna nebylo dosaženo podobně jako u studny zachycené v J části domu, ale vzhledem k viditelnému zúžení kuželovitého profilu tělesa studny, asi v hloubce 2,80 m od dnešního povrchu, nepřesáhla pravděpodobně cca 3,5 m hloubky. Ve skutečnosti však ještě menší, uvažujeme-li úroveň počátku původního terénu, která byla nižší (srv. např. situaci v Rytířské ul., Dragoun 1982, 149). Zásyp tvořila hlína s kameny, pocházející z pláště rušené studny, s jen sporadicky přimíšenými zlomky keramiky 14. stol. (např. pokličky).

V Z, JV a V části domu se nacházely sklepy, některé zasypané sutí, které nálezovou situaci raného středověkého horizontu definitivně zničily. Ve zbývajícím SV prostoru domu byla postupně odhalena spodní souvrství nadložního terénu s objekty. Rozměrný zahloubený objekt (patrně sídlištní jáma o délce 4,5 m), lze registrovat z řezů 1–8 (obr. 5). V jeho zásypu se projeví více vrstevnaté pecní objekty, opakovaně obnovované přibližně na

řez č.9

Obr. 3. Praha 1-Staré Město, Ovočný trh čp. 568/17. Půdorys pece a řez č. 9: 1 - zásyp inž. sítí, 2 - šedohnědá jílovitopísčitá s drobnými kaménky, 3 - tmavě šedá písčitojílovitá s uhlíky, 3a - směs černé hlíny a uhlíků, 4 - světlejší šedohnědá s uhlíky a místy s hrudky jílu, 5 - jasně žlutý hrubozrnný písek, 6 - šedočerná písčitojílovitá s uhlíky, 7 - světlý šedožlutý hrubozrnný písek, 8 - tmavá šedočerná jílovitá s koncentrovanými uhlíky, 9 - černá jílovitá, uhlíkatá, 10 - červený výmaz (opálený jíl), 11 - promíšená černá jílovitopísčitá s uhlíky, 12 - hnědočerná hlinitopísčitá silně promáčená, 13 - světlá až bílá popelovitá (výplň pece), 14 - podloží, žlutohnědý štěrkopísek.

Obr. 4. Praha I-Staré Město, Ovocný trh čp. 568/17. Řez č. 4 (patrně zásyp objektu): 1 – zamokřená šedá jílovitá s uhlíky a dřevy, 1a – čочки oranžového jílu, 2 – žíhaná promíšená narůžověle žlutým jílem, 3 – šedožlutá promíšená jílovitopísčítá s uhlíky, 4 – zprohýbané úlomky jílového výmazu – černé opálené, 5 – černý kompaktní jíl (bahenní usazenina), 6 – fialověhnědá jílovitá s menším podílem písku, 7 – zamokřená část šedohnědé jílovité, 7a – sušší část šedohnědé jílovité s menším podílem písku, 8 – podloží (šterkopísek s proložkami železitých písků).

témže místě, jen nepatrně horizontálně posunuté, podobně avšak ještě výrazněji v sousedním na diagonále situovaném vedlejším objektu zemnicového charakteru s pozůstatkem silného nárožního kůlu, který můžeme dosti dobře sestavit z řezů na profilech č. 13, 23 a 24 (obr. 6, č. vrstev – 3a a 4 – tmavohnědá hlinitá se zbytky dřeva, č. 7 – podložní šterkopísek). Ve svrchních vrstvách zásypu se opět objevovaly červeně propálené jílovité pecní útvary, oddělené pískem či vyrovnávací písčitohlinitou vrstvou nad sebou. Ostatní objekty, včetně kůlových jam, pokračovaly někdy pod obvodním základovým zdívkem domu, tedy i mimo jeho půdorysně vymezený vnitřní prostor. V několika případech se podařilo zachytit určité fáze gotické výstavby domu, vynášecí pasy, oblouky apod., dokumentované rovněž fotogrametricky, např. řez č. 20 (obr. 7).

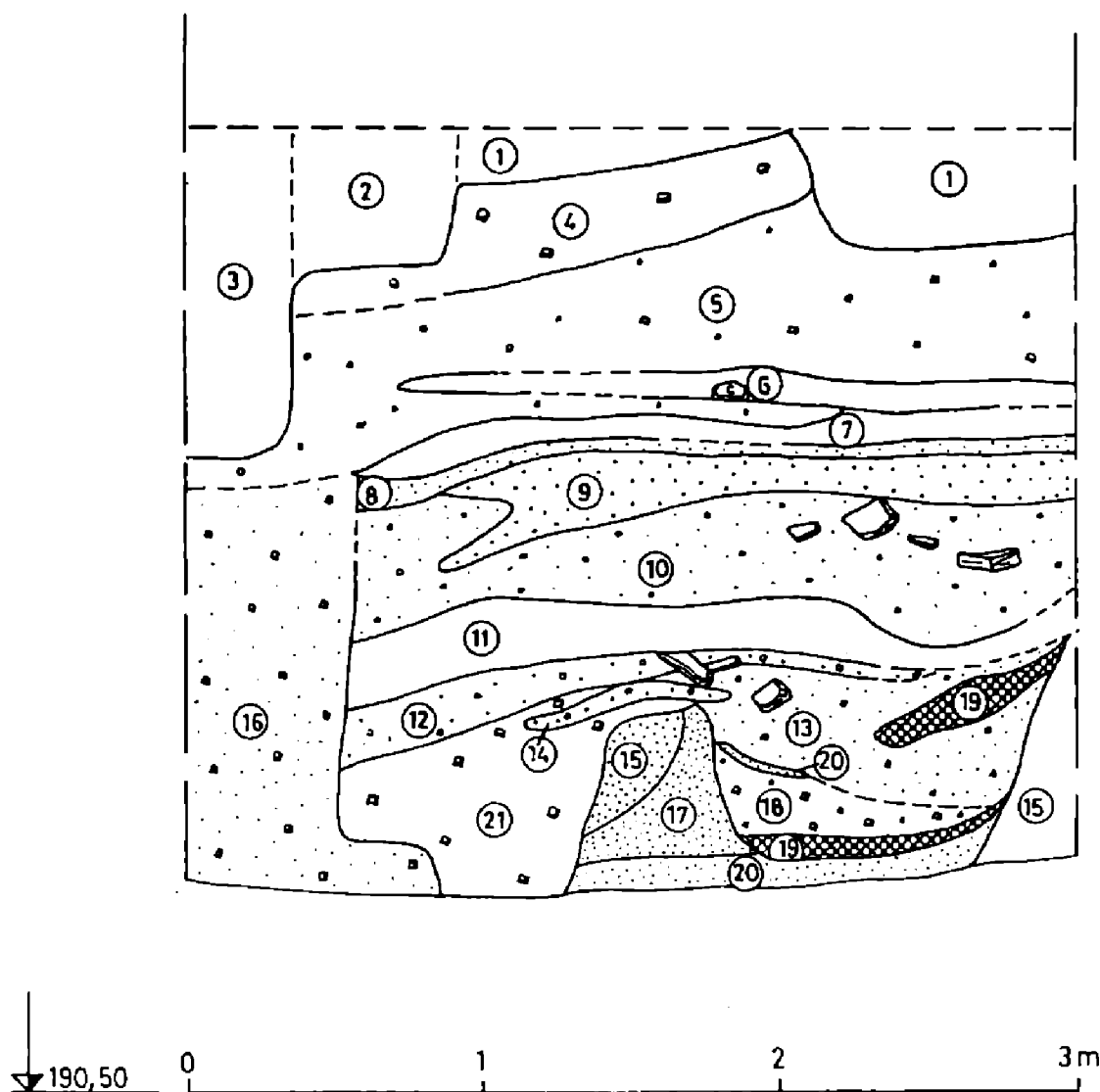
Výtahová šachta. Z vnější strany průčelí domu do Celetné ulice byly při výkopu pro výtahovou šachtu 2x2 m zdokumentovány 3 profily v řezu – 30, 31, 32, od podložních hrubých šterkopísků maninské terasy s jemným rezavě hnědým náplavem po současný uliční povrch. Základová spára domu byla i z vnější strany potvrzena na kótě 190,80 m n. m. Nejstarší vrstva nad podlozím tvořená černým mazlavým jílem s vysokým podílem uhlí, kameny a zbytky kůží dosahovala síly až 70 cm.

Nálezový materiál z nejstaršího horizontu

(Uvádíme pouze materiál z „předhavelského“ období, přestože byly vzorkově vyzdviženy veškeré nálezy, charakterizující v nárůstu terénu změny, které zde proběhly až do období pozdního středověku.)

Keramika. Nápadná je značná koncentrace technické keramiky – misek kónického tvaru, vyskytující se ve dvojí variantě – s jednoduchým okrajem, silnými stěnami a masiv-

Profil č. 8

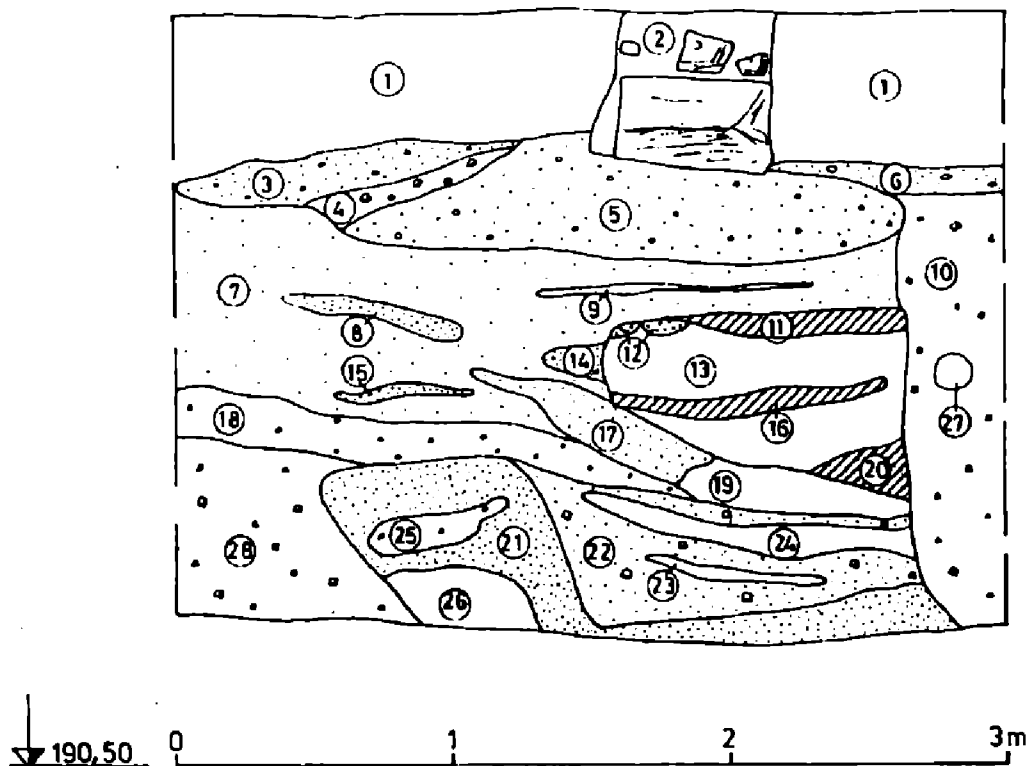
Obr. 5. Praha 1-Staré Město, Ovočný trh čp. 568/17. Řez na profilu č. 8, obj. č. 1/94: 1 – zásyp stavební, 2 – vkop pro kanalizaci, 3 – vkop pro současnou příčku, 4 – tmavá hnědá, místy rezavá s kameny, 5 – tmavá hnědá, místy rezavá, s uhlíky a kaménky, 6 – šedá jílovitá s mazanici, 7 – šedo hnědá jílovitohlinitá, 8 – černo hnědá písčito hlinitá, 9 – hrubý žlutý písek, 10 – šedá písčito hlinitá s kaménky, 11 – silně rezavá hlinitopísčitá, 12 – žlutý hrubý písek, místy štěrk, 13 – hnědá hlinitá s uhlíky a pískem, 14 – rezavý hrubý písek, 15 – ulehlá hnědá hlinitopísčitá, 16 – šedo hnědá písčito hlinitá s kameny, 17 – ulehlá světle hnědá písčito hlinitá, 18 – šedo hnědá písčito hlinitá s kameny a uhlíky, 19 – černá spálená, 20 – podloží, 21 – šedo hnědá písčito hlinitá s kameny

ním dnem z materiálu středně hrubého cihlového a hnědé barvy. Zachovaly se celé či téměř celé (obr. 8a, b) i ve fragmentním stavu. Druhá varianta z obdobného materiálu představuje rozevřenější ústí a slabší střep při okraji, kuželovitě seříznutém. Nalezeny byly pouze zlomky. Jiný typ vykazují 3 exempláře, 2 z nich shodně provedené, pohárovitého, přesněji okrouhle tyglíkovitého utváření, bohužel bez zachovaného okraje (obr. 8b).

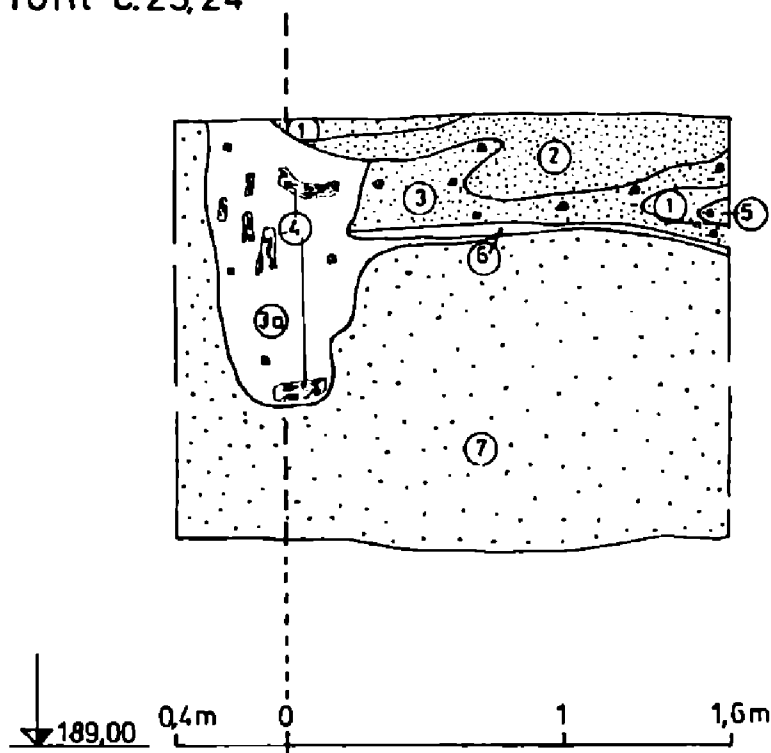
Dalším výrazným prvkem v keramickém materiálu jsou kahánky, nalezené téměř celé nebo ve zlomcích okrajů, a to výhradně miskovitěho tvaru. Okraj mají jednoduše zaoblený, dno vyduté – konkávní s podsýpkou, povětšinou hnědé barvy s vrstvením zřetelným na lomu střepu, uprostřed šedá či černá, tedy nedokonalého vypálení. Po okraji se ukazuje očazení, rozměry se pohybují mezi: průměr ústí = 105–110 mm, dna = 70–90 mm, výška = 20–26 mm (obr. 9).

Obojí uvedený materiál, zejména technické misky, vyskytující se často v centru Prahy, i miskovitě kahánky, byly popsány ve významných nálezích z nejbližšího okolí, přede-

Profil č. 13

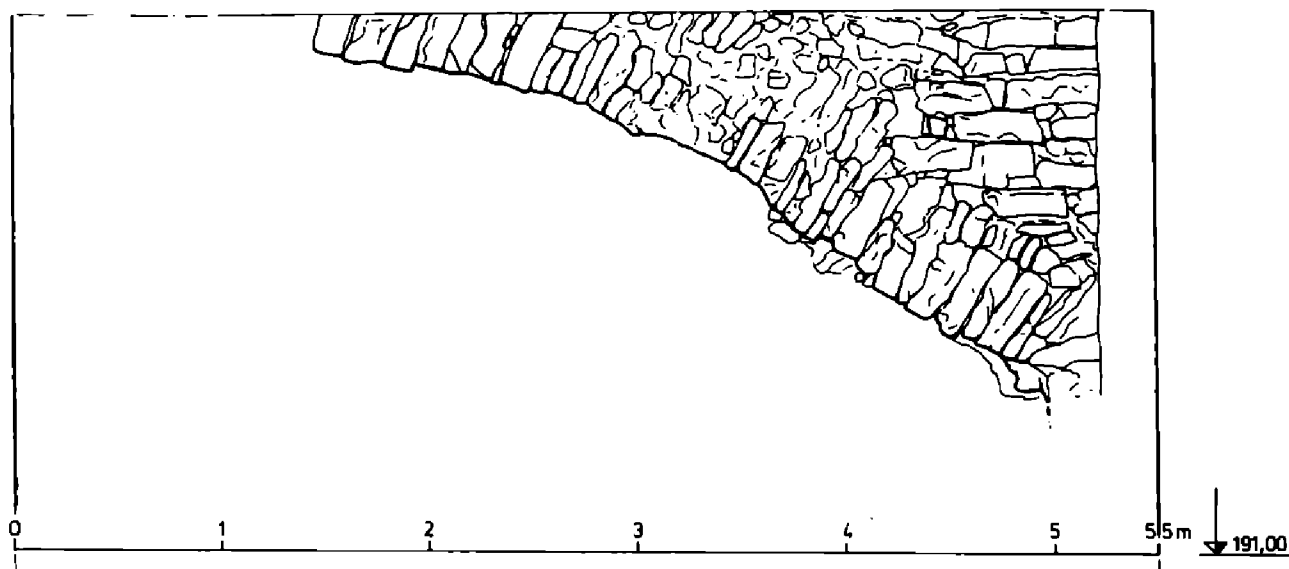

Profil č. 23, 24

Obr. 6. Praha I-Staré Město. Ovočný trh čp. 568/17. Řez na profilu č. 13, 23, 24, obj. č. 2 a 5/94: 1 - hnědá hlinitá s množstvím kamenů, 2 - opukové zdlivo, 3 - šedožlutý štěrkopísek, 4 - hnědá hlinitá s velkým množstvím kamenů, hustě, 5 - žlutý štěrkopísek, přemístěný, 6 - hnědá písčito - hlinitá s obláčky, 7 - šedohnědá písčito-hlinitá, 8 - okrový hrubý písek, 9 - černá spálená, 10 - hnědá písčito-hlinitá místy s uhlíky a kameny, 11 - červená propálená jílovitá, 12 - žlutý hrubý písek, 13 - hnědá hlinitá, při okrajích do červena, 14 - šedá písčítá s uhlíkem, 15 - žlutý písek, 16 - červená propálená jílovitá, 17 - světle okrová písčítá, 18 - šedá až černá hlinitá s uhlíky, 19 - světle okrová písčito-hlinitá, 20 - silný červeně propálený jíl, 21 - tmavá hnědá hlinitopísčítá ulehlá, 22 - žlutá písčítá s kameny, 23 - světlá šedá popelovitá, 24 - šedá popelovitá, 25 - černá spálená s uhlíky, 26 - podloží (hnědý písčítý náplav nad štěrkopísky, 27 - otvor po dřevu - kulatině, 28 - šedohnědá hlinitá s uhlíky a kameny.

Řez 23, 24: 1 - žlutá písčítá, 2 - světlá hnědá písčito-hlinitá ulehlá, 3 - světlá hnědošedá písčito-hlinitá ulehlá s kameny, 3a - šedohnědá s kaménky a dřevy, 4 - zbytky dřev, 5 - světlá hnědá písčito-hlinitá ulehlá s kameny, 6 - šedá hlinitá, 7 - podloží (štěrkopísek)

Obr. 7. Praha I-Staré Město, Ovocný trh čp. 56&17. Fotogrametrický plán – řez č. 20, gotického zdiva domu.

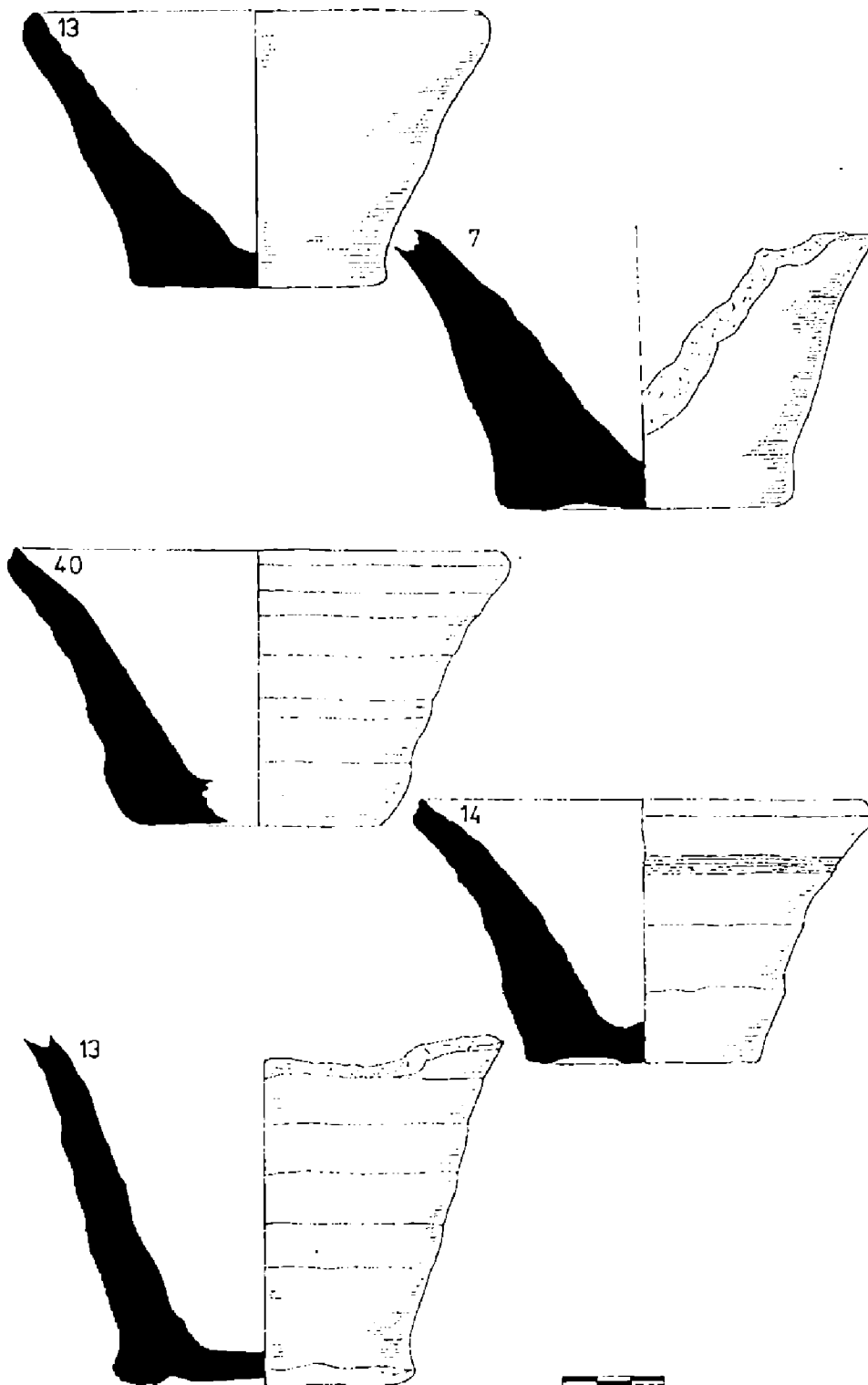
vším ze Staroměstského nám. A. Lišky (1949, 9–40) ve zpracování I. Pavlů (1972, 54, obr. 55 a 53:6). Objevují se také v souboru keramiky z výzkumu na Ovocném trhu 1985–1988 V. Humla (1992, 76 a obr. 11–14), či v Rytířské ulici (Dragoun 1982, 136 a obr. 27:9 atd.). Podle ústního sdělení P. Starce byla zaznamenána technická keramika v nejstarších nálezech v Havelské ulici (poblíž kostela sv. Havla; výzkum 1994 v souvislosti s kolektorem). Materiál laskavě poskytnutý autorem výzkumu k nahlédnutí potvrdil misku výše uvedené I. varianty.

Mezi ostatní tvary lépe zachovaného relativně mladšího materiálu patří zvonovité misky s vnitřní vlnicí (jeden z exemplářů např. s okrouhlým otvorem účelového charakteru ve stěně nádoby: obr. 9:15). Tyto misky s vlnicí nacházíme v nálezech opět ze Staroměstského nám. (Pavlů 1972, obr. 53:1–4) a na Ovocném trhu (Huml, obr. 12:1, 2) i Rytířské ul. (Dragoun 1982, 18:13, 20:14).

Výběr okrajů představuje částečný průřez keramikou (obr. 10) v mnohém se shodující, zastoupením archaických tvarů zduřelé profilace i dalších atypických okrajů či tradičních starší tvary, s nálezy ze srovnávaných výzkumů na Ovocném trhu nebo v Rytířské ulici. Pokud se týká výzdoby, objevuje se vedle nepravidelně vedených šroubovicových linek proplétaná vlnice, šikmé vseky a vrypy jdoucí přes linky a širší vpichy jako odraz starší tradice (obr. 10); (rovněž – Dragoun 1982, obr. 27:23; Huml 1992, obr. 15:20–22). Dna u hrnků bývají často vsazována s lištou, uvnitř s doklady po lepení pásků a obtáčení (obr. 9, 23, 34, 36).

Pro datování této keramiky je podstatná přítomnost zduřelých okrajů v ještě archaickém provedení (Čiháková 1984, 257 a obr. 11) a odvozených, někdy atypických tvarů, které se mohou klást do 2. pol. a konce 12. století. Do 1. pol. 13. stol. patří zvonovité misky s vlnicí. Blíže nedatovatelné, spíše dle relativní stratigrafie, technické misky a kahánky do poč. 13. století.

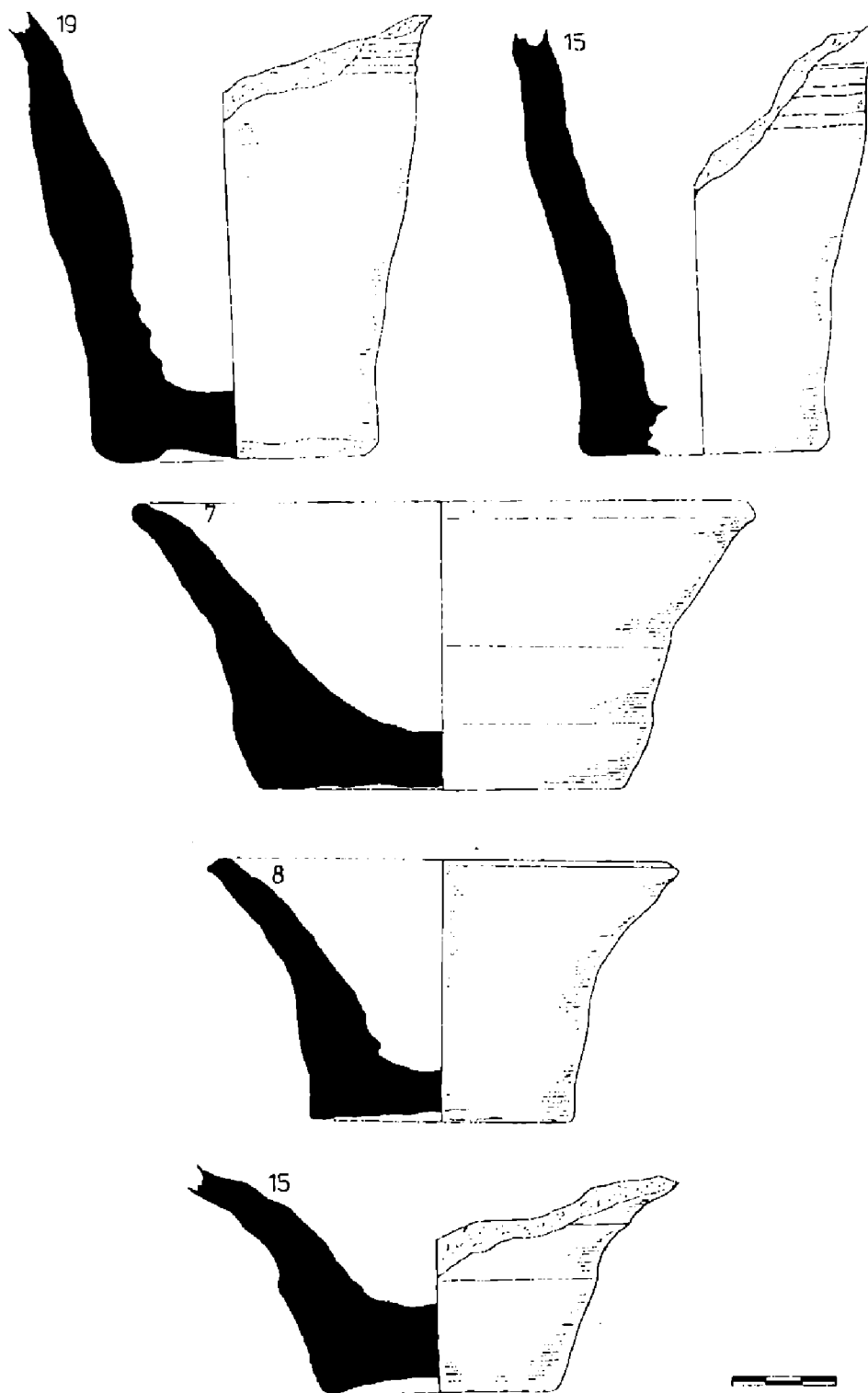
Ostatní nálezy. Železné předměty se zachovaly v nevelkém množství jako čepele jednobřítých nožů, podkova z Celetné ul., amorfní plech, apod. Předměty z kůže naopak byly nalezeny v dosti dobrém stavu, jen nepatrně poškozené téměř celé podrážky bot, odřezky perforovaných pásků, řemínky svázané původně do uzlíku (obr. 11), a to ve vrstvě příznivého složení pro uchování tohoto materiálu, mazlavé jílovité, která byla doložena v jižní části parcely (řez č. 4, 5) a v sondě v Celetné ul. při průčelní stěně domu.

Obr. 8 a. Praha 1-Staré Město, Ovocný trh čp. 568/17. Technická keramika – misky a tyglíkovité nádoby.

Archeologický příspěvek k poznání vývoje lokality – předběžné zhodnocení

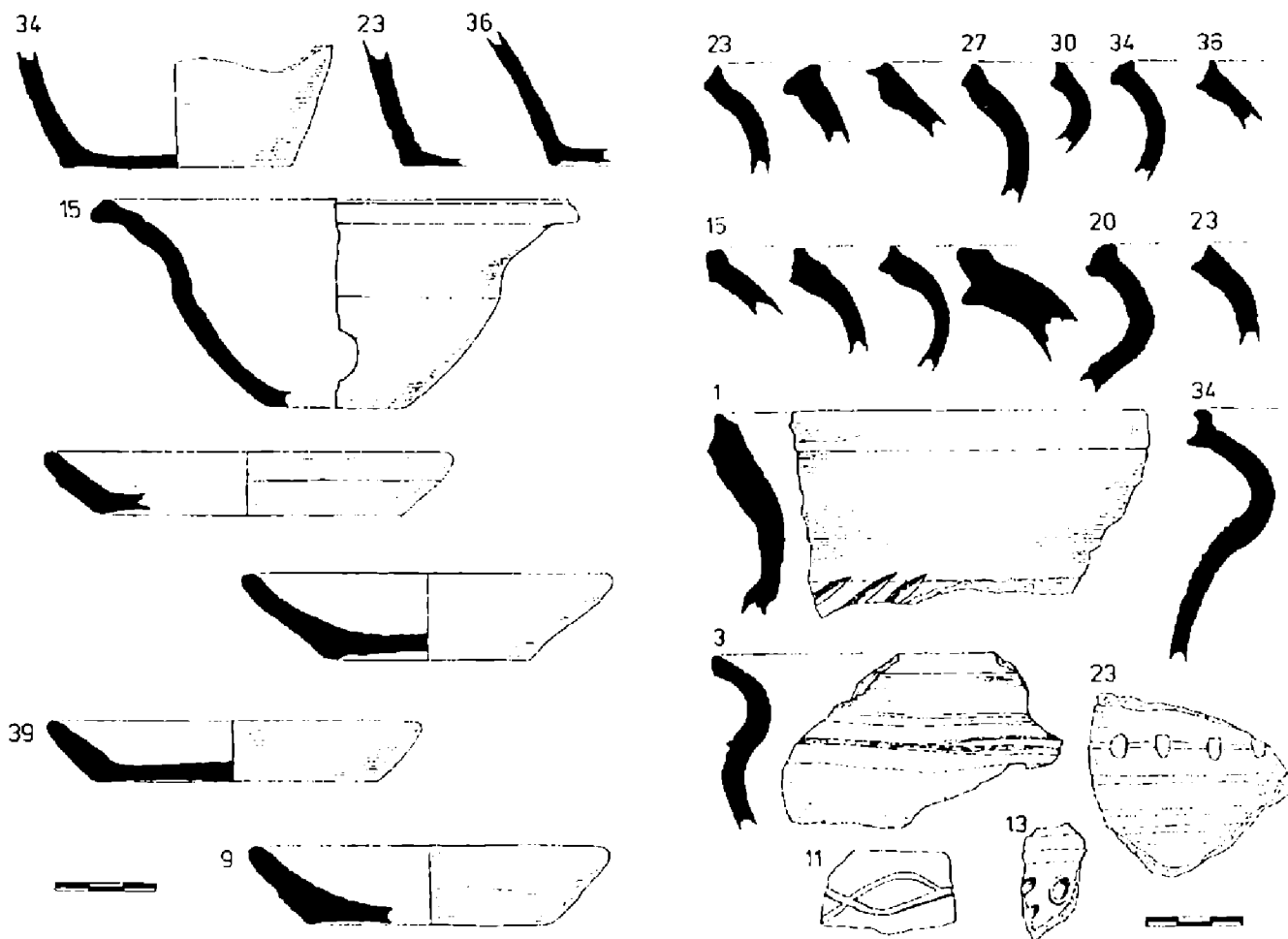
Dům (čp. 568/17, parcela č. 564), postavený v severovýchodní části Ovocného trhu, se objevil v písemných pramenech nejdříve r. 1400 a jako jeho majitel se uvádí Ondřej, kramář (Tomek 1866, 138). Významný údaj přichází r. 1403, kdy ... „domus olim Andreae institoris, que protenditur directe secundum longitudinem suam usque ad forum S. Galli“ (Tomek 1866, 221) dokazuje, že byl v té době orientován svým druhým průčelím na náměstí sv. Havla, a že na počátku 15. století stál již v celé šíři parcely (vzhledem k náměstí). Dalším majitelem, který byl držitelem objektu a pravděpodobně se podílel na jeho úpra-

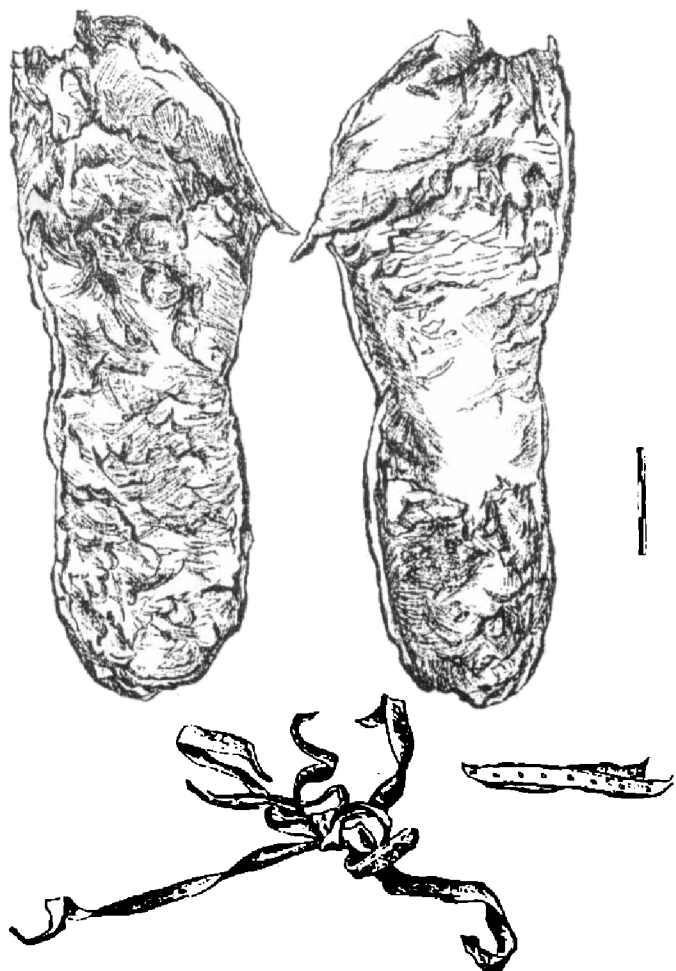
Obr. 8 b. Praha I-Staré Město, Ovočný trh čp. 568/17. Technická keramika – misky a tyglíkovité nádoby.

vách, byl Šimon z Verony, provozovatel pivovaru (braxatorium – ve zprávě z r. 1408, tamže). Dům pak často střídá majitele a r. 1486 umísťuje Matěj z Janova na jeho průčelí v Celetné ul. znamení Zlatého lva (domovní znamení je ještě patrné na Langweilově modelu z r. 1826–1837).

Archeologický výzkum zachytil situaci nejen před výstavbou gotického domu, ale i před vznikem svatohavelského náměstí, jak dokládá keramika i terénní vztahy. Jestliže tzv. Havelské město s náměstím, tržištěm, vzniká péčí lokátora minemistra Eberharda, staroměstského patricije, mezi 30. a 40. rokem 13. století (Hoffmann 1980, 71 sq a 1992, 38 sq. K tomu Dragoun 1982, 148 a Huml 1992, 63 a 78), dochází k postupnému doplňo-

Obr. 9. Praha I-Staré Město, Ovocný trh čp. 568/17. Keramika z počátku a 1. pol. 13. stol. Miskovité kahánky (č. s. 9, 15 a 39).

Obr. 10. Praha I-Staré Město, Ovocný trh čp. 568/17. Výběr okrajů a zdobených zlomků keramiky staršího horizontu.

Obr. 11. Praha I-Staré Město, Ovocný trh čp. 568/17. Některé kožené předměty, podrážky bot a svázané řemínky.

vání zástavby a k uzavírání stavební linie i ve vzdálenějším úseku náměstí. Na zdejší parcele pravděpodobně snad v 2. pol. 13. století při Celetné ul. v její severní části a ve 14. stol. v jižní. Výstavba byla nucena vyrovnat terénní rozdíly, vzniklé na pozemku depresemi po zaniklých sídlištních objektech nebo i přirozeným sklonem terénu od severu k jihu (např. obr. 4–6).

Výzkum měl možnost zdokumentovat i určité stavební fáze zděného objektu, a přispěje tak některými skutečnostmi k dosavadním výsledkům stavebně-historického průzkumu (D. Líbal, J. Muk a kol., Čp. 568 – I, č. bloku 1028, č. P – 9/60).

Literatura

- ČIHÁKOVÁ, J., 1984: Pražská keramika 11.–13. století, in: Ječný, H. a kol., Praha v raném středověku. Jeden ze současných pohledů na vývoj přemyslovského města, Arch. Prag. 5/2, 257–262.
- DRAGON, Z., 1982: Záchranný výzkum při rekonstrukci plynovodu na Starém Městě pražském, II, Arch. Prag., 3, 99–151.
- HOFFMANN, F., 1980: Mincmistr Eberhard, PSH XII, 70–84.
– 1992: České město ve středověku, Praha.
- HUML, V., 1992: K počátkům Havelského města. Předběžná zpráva o výzkumu na Ovocném trhu v letech 1985–1988, AH 17, 63–82.
- LIŠKA, A., 1949: Z minulosti Staroměstského náměstí, Pražskou minulostí I, 9–40.
- PAVLŮ, I., 1972: Pražská keramika 12.–13. století, Praehistorica IV, Praha.
- TOMEK, V. V., 1866: Základy místopisu pražského I, Dodatky, a 1872 Praha.

Zusammenfassung

Archäologischer Beitrag zur Erkenntnis der Entwicklung einer Lokalität (Vorläufige Auswertung)

Das Haus (Nr. 568/17, Parzelle 564), das im NÖ Teil des Obstmarktes gebaut wurde, kommt in den schriftlichen Quellen um 1400 vor und sein Besitzer war der Krämer Andreas (Tomek 1866, 138). Sehr wichtige Nachricht stammt aus dem Jahr 1403, in der steht: „domus olim Andreae institoris, que protenditur directe secundum longitudinem suam usque ad forum S. Galli“ (Tomek 1866, 221). Diese Nachricht beweist, daß das Haus in dieser Zeit mit seiner zweiten Vorderfront zum Marktplatz St. Havel orientiert wurde und daß das Haus schon am Anfang des 15. Jhs. auf der ganzen Parzellenbreite stand. Weiterer Besitzer dieses Hauses war Simon von Verona, der im Jahr 1408 eine Bräuerei hier hatte (braxatorium). Das Haus hat oft die Besitzer gewechselt. Im Jahr 1486 hat Matheus von Janov das Haus mit einem goldenen Löwen bezeichnet (dieses Hauszeichen ist noch auf dem Langweil-Model aus den Jahren 1826–1837 sichtbar).

Die archäologische Grabung hat nicht nur die Situation vor dem Aufbau des gotischen Hauses, sondern auch vor der Entstehung des St. Havel-Platzes festgestellt. Das beweisen wie die Keramikfunde, so auch die Terrainverhältnisse. Die Entstehung der Havel-Stadt fällt in den 30. bis 40. Jahren des 13. Jhs unter dem Lokator und Münzmeister Eberhardt. Auf der Grabungsparzelle wurde mit großer Wahrscheinlichkeit in der 2. Hälfte des 13. Jhs. an der Nordseite und im 14. Jh. an der Südseite gebaut. Bei der Bautätigkeit war es nötig alle Unebenheiten, die durch die früheren Siedlungsobjekten entstanden sind, zu ausgleichen (z. B. Abb. 4–6).

Die archäologische Grabung hat auch die einzelnen Bauphasen des gemauerten Objekts dokumentiert und so neue Erkenntnisse für die historische Entwicklung gebracht.

Abbildungen:

1. Praha-Altstadt, Ovocný trh (Obstmarkt) Nr. 586/17. Lage des Hauses und archäologische Grabungen in den Jahren 1993 und 1994.
2. Dieselbe Lokalität wie sub 1. Überblick der Schnitte bei den archäologischen Grabungen in den Jahren 1993 und 1994.
3. Dieselbe Lokalität. Grundriß des Backofens und Schnitt Nr. 9: 1 – Verschüttung, 2 – graubraune lehmsandige Schicht mit kleineren Steinchen, 3 – dunkelgraue lehmsandige Schicht mit Kohlenstücken, 3a – schwarze Erde mit Kohlenstücken, 4 – graubraune Schicht mit Kohlenstücken und Lehmklümpfen, 5 – klar gelber und grober Sand, 6 – grauschwarze Schicht mit Kohlenstücken, 7 – klarer graugelber Sand, 8 – grauschwarze, lehmige Schicht mit Kohlenstücken, 10 – rot ausgebrannter Lehm, 11 – schwarze lehmsandige Schicht mit Kohlenstücken, 12 – braunschwarze Schicht, 13 – klare fast weiße Ausfüllung des Backofens, 14 – gewachsener Boden.
4. Dieselbe Lokalität. Schnitt Nr. 4 (Schichte des Objekts): 1 – graulehmige Schicht mit Kohlenstücken

und Holzresten, 1a – Lehmlinsen, 2 – rosiger Lehm, 3 – graugelbe Schicht mit Kohlenstücken und lehmsandiger Erde durchgemischt, 4 – Reste gebranntes Lehms, 5 – schwarzer Lehm (Sediment), 6 – violettbrauner Lehm, 7 – graubrauner Lehm, 7a – graubraune Schicht mit Sand, 8 – gewachsener Boden.

5. Dieselbe Lokalität. Schnitt des Profils Nr. 8. Objekt Nr. 1/94: 1 – Bauverschüttung, 2 – Kanalisationsgraben, 3 – Fundament für die zeitgenössische Mauer, 4 – dunkelbraune Schicht mit Steinen, 5 – dunkelbraune Schicht mit Steinen und Kohlenstücken, 6 – graulehmige Schicht mit gebranntem Lehm, 7 – graubraun, 8 – schwarzbraune, sandige Schicht, 9 – grober, gelber Sand, 10 – graue sandlehmige Schicht mit Steinchen, 11 – lehmsandige Schicht, 12 – gelber Sand, 13 – braune Schicht mit Kohlenresten und Sand, 14 – grober Sand, 15 – lehmsandige Schicht, 16 – graubraune Schicht mit Steinen, 17 – klarbraune, lehmsandige Schicht, 18 – graubraun und lehmsandig, 19 – schwarze verbrannte Schicht, 20 – gewachsener Boden, 21 – graubraune sandlehmige Schicht mit Steinen.
6. Dieselbe Lokalität. Schnitt der Profile Nr. 13, 23, 24, Objekte Nr. 2 und 5/94. Die Beschriftung der einzelnen Schichte wiederholt sich.
7. Dieselbe Lokalität. Fotogrammetrischer Plan – Schnitt Nr. 10, gotische Hausmauer.
- 8a, b. Dieselbe Lokalität. Technische Keramik.
9. Dieselbe Lokalität. Die Keramikfunde aus dem Anfang und aus der 1. Hälfte des 13. Jhs.
10. Dieselbe Lokalität. Auswahl der Randscherben und der verzierten Scherben aus dem älteren Horizont.
11. Dieselbe Lokalität. Einige Ledergegenstände.